

Marszałek
Województwa Mazowieckiego
ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, 17 października 2023 rok

OS-WP-II.310.

DECYZJA NR 1319/23/OS

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r., poz. 221 z późn. zm.) przedstawiam

stanowisko

w którym interpretację, przedstawioną przez X, dotyczącą zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia opłaty produktowej, o której mowa w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z późn. zm.) w zakresie wyliczenia poziomów odzysku i recyklingu odpadów poużytkowych pochodzących z produktów o których mowa w załączniku 4a do tej ustawy – uznaję za prawidłową,

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 11 września 2023 r. (data wpływu - 21.09.2023 r.) X, zwana dalej Stroną, złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców co do zakresu i sposobu stosowania przepisów z których wynika obowiązek świadczenia opłaty produktowej, o której mowa w ustawie z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903) zwanej dalej ustawą o opłacie produktowej, w zakresie wyliczenia poziomów odzysku i recyklingu odpadów poużytkowych pochodzących z produktów o których mowa w załączniku 4a do tej ustawy.

Do wniosku zostało dołączone potwierdzenie uiszczenia opłaty za wydanie decyzji interpretacyjnej zgodnie z art. 34 ust. 6 Prawa przedsiębiorców.

Stan faktyczny przedstawiony przez Stronę:

Przedsiębiorca prowadzący jednoosobową działalność gospodarczą polegającą m. in. na wprowadzaniu na rynek krajowy (spoza granic Rzeczypospolitej Polskiej) opon pneumatycznych z gumy, w roku 2022 wprowadził do obrotu opony pneumatyczne z gumy, nowe, w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych o symbolu PKWiU 22.11.11.0 objętych obowiązkiem zapewnienia odzysku i recyklingu zgodnie z zapisami ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą o obowiązkach”. W roku 2023 ww. przedsiębiorca ponownie wprowadził do obrotu opony pneumatyczne z gumy, nowe, w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych o symbolu PKWiU 22.11.11.0.

Dodatkowo wprowadził również do obrotu opony pneumatyczne z gumy, nowe, w rodzaju stosowanych w motocyklach i rowerach o symbolu PKWiU 22.11.12.0.

Przedsiębiorca podpisał z organizacją odzysku umowę na przejęcie i wykonanie ustawowego obowiązku odzysku i recyklingu opon wprowadzonych do obrotu.

Pytania Strony dot. ustawy o opłacie produktowej:

Jaką masę opon należy przyjąć do wyliczenia obowiązku odzysku i recyklingu za przykładowy rok 2023?

Czy należy przyjąć całą masę opon pneumatycznych z gumy, nowych w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych o symbolu PKWiU 22.11.11.0 wprowadzonych na rynek krajowy w roku 2022 oraz całą masę opon pneumatycznych z gumy, nowych, w rodzaju stosowanych w motocyklach i rowerach o symbolu PKWiU 22.11.12.0 wprowadzonych do obrotu w roku 2023, czy należy przyjąć wyłącznie samą masę opon pneumatycznych z gumy, nowych w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych o symbolu PKWiU 22.11.11.0 wprowadzonych na rynek krajowy w roku 2022?

Stanowisko Strony:

Ogłoszone dnia 09.05.2023 r. znowelizowane przepisy ustawy o obowiązkach określają obowiązki przedsiębiorcy wprowadzającego na rynek krajowy (m. in. opony), a w szczególności jaką masę opon należy przyjąć jako podstawę wyliczenia obowiązku odzysku i recyklingu w roku bieżącym.

W załączniku nr 4a do ustawy o obowiązkach, pod pozycjami od 1 do 5 znajdują się produkty pogrupowane wg symboli PKWiU. Przykładowo pod pozycją nr 3 znajdują się cztery rodzaje produktów - opon - każdy określony innym symbolem PKWiU i umieszczonych w odrębnych wierszach oddzielonych od pozostałych produktów z pozycji nr 3.

Zgodnie z art. 11 ust 1 pkt 1 i 2 ustawy o obowiązkach, przedsiębiorca oraz organizacja odzysku są zobowiązani do prowadzenia dodatkowej ewidencji obejmującej informacje o masie wprowadzonych przez przedsiębiorcę do obrotu produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje.

Na podstawie tej ewidencji zgodnie z art. 10 ustawy o obowiązkach, organizacja odzysku zobowiązana jest do sporządzania rocznych sprawozdań składanych poprzez własne konto w BDO. Zakres informacji, które powinny znaleźć się w tych sprawozdaniach określa art. 73 ust. 2 pkt 3 ustawy o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 tj.). Stanowi on, że produkty wymienione w załączniku nr 4a do ustawy o obowiązkach, wprowadzane są do sprawozdania z podziałem na określone w tym załączniku poszczególne rodzaje produktów.

Art. 73 ust. 2 pkt 3 lit. d ustawy o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 tj.) określa, że wysokość należnej opłaty produktowej powinna być obliczana i wprowadzana oddzielnie dla poszczególnych produktów.

Również w zgodzie z art. 12 ust 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach, opłatę produktową oblicza się oddzielnie dla każdego rodzaju produktu.

W rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 19 grudnia 2019 r. (Dz. U. poz. 2485) stawki opłaty produktowej określone są także indywidualnie dla każdego symbolu PKWiU danego produktu.

Wzór rocznego sprawozdania w bazie BDO, które organizacja zobowiązana jest złożyć zgodnie z art. 10 ustawy o obowiązkach, na podstawie prowadzonej dodatkowej ewidencji, podzielone jest również wg każdego symbolu PKWiU odrębnie. W tak pogrupowane wcześniej rodzaje organizacja zobowiązana jest wprowadzić je do sprawozdania w BDO.

Zmieniony art. 3 ust 3 ustawy o obowiązkach, w brzmieniu poziom odzysku i recyklingu odpadów powstałych w danym roku kalendarzowym z produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów powstałych z tych produktów poddanych odpowiednio odzyskowi lub recyklingowi w tym roku kalendarzowym oraz masy tych produktów wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym, a w przypadku przedsiębiorcy, który w poprzednim roku kalendarzowym nie wprowadzał do obrotu produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy - w stosunku do masy tych produktów wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym zwraca uwagę m. in. na dodaną frazę „tych produktów”, która nakazuje szczegółowo porównywać w kolejnych latach wprowadzanie produktów tego samego rodzaju.

W związku z powyższym stoimy na stanowisku, iż skoro ewidencja, sprawozdawczość oraz wyliczona ewentualna opłata produktowa jest klasyfikowana i raportowana ściśle wg symboli PKWiU, to zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy o obowiązkach, określenie, dla rozliczenia obowiązku odzysku i recyklingu roku bieżącego, czy dany rodzaj produktu był wprowadzony w roku poprzednim czy nie, będzie odbywało się odrębnie w ramach każdego symbolu PKWiU.

Oznacza to, że dla podanego naszego przykładu, do rozliczenia obowiązku odzysku i recyklingu opon za rok bieżący tj. 2023 należy przyjąć całą masę opon pneumatycznych z gumy, nowych w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych o symbolu PKWiU 22.11.11.0 wprowadzonych na rynek krajowy w roku poprzednim tj. 2022 (jako kontynuację wprowadzania tego rodzaju opon) oraz dodatkowo całą masę opon pneumatycznych z gumy, nowych, w rodzaju stosowanych w motocyklach i rowerach o symbolu PKWiU 22.11.12.0 wprowadzonych do obrotu w roku bieżącym tj. 2023 (jako rozpoczęcie w tym roku wprowadzania tego rodzaju opon).

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego, przedstawiam stanowisko co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z późn. zm.).

Podstawowym obowiązkiem przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty, o których mowa w załączniku 4a do ustawy o opłacie produktowej, jest zapewnienie odzysku, a w szczególności recyklingu odpadów poużytkowych w myśl art. 3 ust. 1 ustawy o opłacie produktowej. Art. 4 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ww. ustawy wskazuje, że obowiązek o którym mowa w art. 3 ust. 1 może być realizowany za pośrednictwem organizacji odzysku, która przejmuje od przedsiębiorcy obciążające go obowiązki na podstawie umowy. Natomiast w myśl art. 12 ust. 2 ww. ustawy, organizacja która nie wykonała obowiązków z art. 3 jest obowiązana do wniesienia opłaty produktowej obliczonej oddzielnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu

odzysku i recyklingu. Poziomy ustala się w oparciu o prowadzoną ewidencję produktów wprowadzonych do obrotu w myśl art. 3 ust. 4 oraz art. 11 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy - „Przedsiębiorca i organizacja odzysku są obowiązani do prowadzenia dodatkowej ewidencji, obejmującej informacje o: masie wprowadzonych do obrotu produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje – w przypadku przedsiębiorcy, wykazie przedsiębiorców, w imieniu których działa organizacja oraz masie wprowadzonych do obrotu przez przedsiębiorców produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje – w przypadku organizacji”. Przepis art. 3 ust. 1 ww. ustawy zastrzega, że przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić odzysk, a w szczególności recykling, odpadów takiego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów wymienionych w załączniku 4a do ustawy, wprowadzonych przez niego do obrotu. Sposób obliczania wymaganych poziomów został określony w art. 3 ust. 3 ustawy o opłacie produktowej - „Poziom odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów w danym roku kalendarzowym z produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów powstałych z tych produktów poddanych odpowiednio odzyskowi lub recyklingowi w tym roku kalendarzowym oraz masy tych produktów wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym, a w przypadku przedsiębiorcy, który w poprzednim roku kalendarzowym nie wprowadzał do obrotu produktów wymienionych w załączniku 4a do ww. ustawy – w stosunku do masy tych produktów wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym”.

W art. 12 ust. 4 ww. ustawy określono, że opłatę produktową oblicza się oddzielnie dla każdego rodzaju produktu.

Dodatkowo w myśl art. 15 ww. ustawy oraz w myśl art. 73 ust 2 pkt 3 lit. a i lit. d ustawy z 14 grudnia 2014 o odpadach (Dz. U. z 2023 r., poz. 1587 z późn. zm.) w rocznym sprawozdaniu o produktach, opakowaniach i o gospodarowaniu odpadami z nich powstającymi, powinny znaleźć się informacje w zakresie produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy o opłacie produktowej, z podziałem na określone w tym załączniku rodzaje produktów tj. informacje o masie produktów wprowadzonych do obrotu oraz wysokości należnej opłaty produktowej obliczanej oddzielnie dla poszczególnych produktów z załącznika nr 4a tej ustawy. Również stawki opłaty produktowej opublikowane w rozporządzeniu Ministra Klimatu z 19 grudnia 2019 r. w sprawie szczegółowych stawek opłat produktowych dla poszczególnych produktów (Dz. U. poz. 2485), zostały określone oddzielnie dla każdego produktu z innym symbolem PKWiU danego produktu.

Jednocześnie w załączniku nr 4a do ustawy o opłacie produktowej poziomy odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów wymienionych w załączniku nr 4a zostały pogrupowane w ramach 5 pozycji i w ramach danej pozycji na oddzielne rodzaje produktów (każdy z innym symbolem PKWiU).

Stąd przepisy dotyczące prowadzenia ewidencji, sporządzania sprawozdań w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadów, obliczania opłaty produktowej wyraźnie wskazują na oddzielne przedstawianie informacji i danych dla każdego rodzaju produktu odrębnie, wyróżnionego innym symbolem PKWiU.

Z uwagi na powyższe należy uznać interpretację przedstawioną przez Stronę za prawidłową.
Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Stronę i przytoczonego w treści decyzji stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej decyzji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.